

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 3 września 2020 r.

DIH-2.709.48.2020.PS

DECYZJA DIH-2 NR 137/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 20 lipca 2020 r., złożonego przez Pana Jana Kowalik prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo Usługowa „KOWALIK” Jan Kowalik, (... Nawojowa), (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona), od decyzji 96/2020 z 8 lipca 2020 r. wydanej przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygnatura ZS.8361.91.2020) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł, z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.), przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego - węgla kamiennego ekogroszek, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ww. ustawy, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r., w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 20189 r., poz. 1890), zwanego dalej „świadectwem jakości”

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr ZS.8361.91.2020 z 19 maja 2020 r. przeprowadzili kontrolę u (..) w składzie opału (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6c i 6d oraz art. 7 ust. 7a ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo oraz przestrzeganiu zakazu wprowadzania do obrotu niektórych rodzajów paliw stałych.

Przed rozpoczęciem czynności kontrolnych 19 maja 2020 r. inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali zakupu kontrolnego. Z oferty handlowej wybrano węgiel kamienny ekogroszek. Zakupiono 4 worki – każdy worek po 25 kg. Obsługujący kasę pobrał należność i wystawił paragon. Po uiszczeniu należności udano się do magazynu, gdzie pobrano zakupiony opał. Po dokonaniu zakupu ani kasjer ani osoba wydająca towar nie wydali kupującym wymaganej kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem świadectwa jakości paliwa stałego na zakupiony opał. Po ujawnieniu charakteru służbowego zwrócono paliwo stałe w stanie nienaruszonym. Ustalono, że na stanie znajdowało się 12 ton węgla kamiennego ekogroszek. Kontrolującym nie przedłożono oryginałów sporządzanych wcześniej świadectw jakości na paliwa stałego. Przedsiębiorca w złożonym 22 maja 2020 r. wyjaśnieniu stwierdził, że nie wystawiał świadectw jakości paliw stałych ze względu na błędną interpretację uzyskaną w Urzędzie Celnym. Strona uzyskała informację, że do 200 kg wystarczy gdy wyda paragon. Dlatego też przy sprzedaży paliwa stałego do ilości 200 kg wydawany był tylko paragon, a powyżej 200 kg wydawana była faktura a do niej dołączana kopia certyfikatu otrzymanego od dostawcy. Przedsiębiorca poinformował, że po kontroli świadectwo jakości paliwa stałego jest drukowane i archiwizowane.

W związku z ustaleniami kontroli, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 10 czerwca 2020 r., (sygnatura ZS.8361.91.2020) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 i ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. niewystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w wydanym rozporządzeniu przez Ministra Energii z 27 września 2018 r.

w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oraz nieprzekazywania kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywał paliwo stałe. W ww. zawiadomieniu Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Równocześnie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok 2019.

Strona w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego pismem z 22 czerwca 2020 r. podała wartość wprowadzanego do obrotu w roku 2019 paliwa stałego. Ponadto Przedsiębiorca pismem z 30 czerwca 2020 r. w odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne WIIH w Krakowie z 10 czerwca 2020 r. oświadczył, że od dnia kontroli zostało wprowadzone poprawnie wystawiane świadectwa jakości paliw stałych.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 8 lipca 2020 r. wydał decyzję 96/2020 (sygn. akt kontroli ZS.8361.91.2020) nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego - węgla kamiennego ekogroszek, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ww. ustawy, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r., w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej „świadectwem jakości”.

Pismem z 20 lipca 2020 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. Strona nie wnosi sprzeciwu do wyników przeprowadzonej kontroli, która przedstawiła stan faktyczny jednakże uważa, że odstąpienie od nałożenia kary administracyjnej i poprzestanie na pouczeniu byłoby wystarczające zgodnie z art. 189f §1 pkt 1 Kpa ponieważ spełnia warunki wymagane przez przepis. Strona wskazała, że zaraz po kontroli zaprzestała naruszenia prawa i wprowadziła wydawanie dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych paliwa stałego. Ponadto Strona wskazała, że waga naruszenia jest znikoma, gdyż zaniedbanie powstało w wyniku nieświadomości (brak śledzenia zmian w przepisach prawa), do obrotu wprowadzała wyłącznie paliwo wysokiej jakości (certyfikaty od dostawcy), klienci nie prosili o świadectwo

jakości paliw stałych, nie miała żadnych skarg na jakość sprzedawanego paliwa oraz nie spowodowała swoim działaniem żadnych strat w stosunku do Skarbu Państwa.

Strona zaznaczyła, że wymierzona administracyjna kara pieniężna jest wysoka i stanowi duże obciążenie dla prowadzonej działalności gospodarczej w szczególności w okresie pandemii. (...).

Przy piśmie z 27 lipca 2020 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr ZS.8361.91.2020.

Pismem z 12 sierpnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona 25 sierpnia 2020 r. skontaktowała się telefonicznie z Urzędem w celu ustalenia jakie dokumenty znajdują się w aktach sprawy. Ponadto przedstawiła ponownie swoje stanowisko w sprawie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Protokół kontroli nr ZS.8361.91.2020 został podpisany przez Stronę 22 maja 2020 r. i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona nie wniosła do protokołu kontroli żadnych uwag.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe nie wystawiała świadectwa jakości, tj. dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Strona w swoim oświadczeniu stanowiącym załącznik protokołu kontroli, przyznaje również, że nie wystawiała świadectwa jakości każdorazowo w momencie sprzedaży paliwa stałego klientom.

Stwierdzona nieprawidłowość stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, zwany świadectwem jakości. Art. 6d ww. ustawy dotyczący świadectwa jakości wymienia jakie informacje powinno ono zawierać, jest to:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania,
że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości,

spełnia wymagania jakościowe określone przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;

- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach finansowych zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Odnosząc się do odwołania Strony z 20 lipca 2020 r. należy zaznaczyć, że kontrola została przeprowadzona w maju 2020 r., a więc półtora roku po wejściu w życie nowych przepisów dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości. W związku z powyższym Strona mogła zapoznać się i wprowadzić zmiany w prowadzonej działalności gospodarczej. Prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości prawa i śledzenia zmian w nim zachodzących, a więc Strona powinna dochować należytej staranności w tym zakresie. Wprowadzając paliwo stałe do obrotu Strona jest zobligowana do wystawiania świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych

w przepisach ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obowiązujących od 5 listopada 2018 r. dla każdej ilości sprzedanego paliwa stałego. Przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, które nakładają na przedsiębiorcę obowiązek przekazywania świadectwa jakości nie uzależniają tego obowiązku od ilości sprzedawanego paliwa. Ponadto należy zauważyć, że rozporządzenie Ministra Finansów z 12 grudnia 2018 r. w sprawie warunków stosowania niektórych zwolnień od podatku akcyzowego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2379) w § 3 pkt 3 określa zasady zwolnienia z podatku akcyzowego dla paliw stałych do 200 kg, a nie zasady wystawiania i przekazywania świadectwa jakości dla paliw stałych wprowadzanych do obrotu.

Ustalenia w toku kontroli jednoznacznie potwierdziły, iż Strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych, jest odpowiedzialna za niewystawienie dla paliwa stałego świadectwa jakości. Strona sama przyznała, że nie wystawiała świadectwa jakości dla paliwa stałego - zgodnie z wyjaśnieniem dołączonym do protokołu kontroli z 22 maja 2020 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował, czy wystąpiła przesłanka do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i możliwość zastosowania pouczenia. Art. 189f § 1 pkt 1 wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to - waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie było wystawione i wydane klientowi, zawierają bowiem one bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów informacje dotyczące jakości danego paliwa stałego. Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwo stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła oraz nie przekazała świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania. Dostarczane klientom dokumenty podczas zakupu paliwa stałego powyżej 200 kg, dołączane do faktury nie mogą zastępować świadectwa jakości, do którego wystawienia była zobowiązana Strona. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakiegokolwiek podmiot zewnętrzny np. wytwórcę paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty ze świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo

ma prawnie określoną definicję i formę. Certyfikat jakości węgla, który Strona otrzymała od dostawcy nie jest tożsamy z wymaganiami art. 6d ww. ustawy. Zgodnie z obowiązującymi przepisami świadectwo wystawione przez Stronę powinno zawierać między innymi NIP, Regon, siedzibę oraz oświadczenie Strony jako wprowadzającego paliwo stałe do obrotu, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach. Ponadto winno zawierać indywidualny numer oraz wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe. Gdyby ustawodawca dopuszczał możliwość zastępowania świadectwa jakości dokumentami wystawionymi przez inne podmioty gospodarcze (kopalnie, dostawców) to wskazałby to w ustawie jako okoliczność łagodzącą lub zwalniającą od kary. Powyższej delegacji brak jest w przepisach prawa (wyrok Sądu VI SA/WA 1405/19 z 17 października 2019 r., w którym wskazał, że „...przepis ustawy posługuje się tu sformułowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art.6 d ustawy o jakości paliw...”).

W związku z powyższym naruszenie nastąpiło i nie może ono zostać uznane za znikome. Zaznaczyć należy, że przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, bowiem Strona oświadczyła, że od dnia kontroli podjęła działania w celu usunięcia podniesionych przez organ zastrzeżeń, mianowicie wystawia świadectwa jakości przy sprzedaży paliw stałych i przekazuje je klientom (pismo z 30 czerwca 2020 r.). Przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie zostały łącznie spełnione, mimo zaprzestania przez Stronę naruszania prawa. Prezes UOKiK stwierdził również, że nie można zastosować art. 189f § 1 pkt 2 Kpa gdyż na Stronę za to samo przewinienie nie była nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej ani Strona nie została ukarana za wykroczenie lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe w tym zakresie. Natomiast, fakt uprzedniego niekarania Strony z tytułu niewystawiania świadectw jakości o której mowa, został uwzględniony przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej oraz przy analizie przesłanki dotychczasowej działalności Strony. Brak też możliwości zastosowania Art. 189f §

2 Kpa z uwagi na fakt, że pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła, co sama przyznaje. Ponadto Strona nie może usunąć naruszenia obowiązku, ponieważ zgodnie z art. 6 c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca wystawia i przekazuje świadectwo jakości w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego.

Odnosząc się do stwierdzenia, iż nałożona na Stronę kara pieniężna w wysokości 10 000,00 zł jest zbyt wysoka i Strona nie jest w stanie jej uiścić należy wskazać, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył karę pieniężną o minimalnej wartości określonej przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000,00 zł do 25 000,00 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000,00 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono poniżej kwoty 200 000,00 zł. wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10 000,00 zł oraz nie większa niż 25 000,00 zł.

Organ drugiej instancji informuje, że trudna sytuacja ekonomiczna Przedsiębiorcy może zostać uwzględniona dopiero, gdy decyzja stanie się ostateczna, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Zgodnie z art. 189k Kpa organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną, tj. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek Strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym

lub ważnym interesem Strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 20 lipca 2020 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 8 lipca 2020 r., nr 69/2020 (sygnatura ZS.8361.91.2020), nakładającej na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł - z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. za niewystawianie, w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych, zwane świadectwem jakości. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany. Ocena Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w tym zakresie została dokonana prawidłowo.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie: NBP Oddział Okręgowy w Krakowie nr: 28 1010 1270 0023 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, ze zm.).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/